

## Durerile se iarta

MarianP

---

Durerile se iartă

Regretele au emisferele în stază  
Și bisectoarea împăcărilor se frânge,  
La antipozi nici un ecuator nu mediază,  
Nici un atlas de nori nu ne mai strânge.

Nu mai parcurgem echități hebdomadare,  
Sunt nopți plecate din amurg alergic  
Ce duc spre zi un clar obscur din zare  
Ca miopia unui suflet paraplegic.

Distanțele au prospețimi de artefacte  
Și dezbinăm scânteii cu monogramă,  
Care mai ieri confesionau în cataracte.  
Azi sunt efemeride seci, rugini pe-o ramă.

Zidim, furând precum o calfă meserie,  
Autarhii în asfințit de schituri vide  
Jertfind minuni în palisade de hârtie,  
Suntem vasalii unor cetăți aride.

Stabilopozi de ceața se unesc tăcut,  
În contraforturi orientate din trecut  
Spre-un timp cu semnul minus, abătut,  
Cu ascendent în infinit contrafăcut.

Un soare ne apune pal, intempestiv  
Dar Luna îl îmbrăie cu magnolii,  
Regretele, chiar dacă au ecou tardiv  
Sunt muzele iertărilor dintre orgolii.

Marian Puscasiu  
August 2015